

Nr 155.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 21 maj 1912.
 » » » i Andra kammaren den 21 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken.

(Lagutskottets utlåtande nr 41 och memorial nr 58.)

Till Konungen.

Genom en den 26 januari 1912 dagtecknad proposition, nr 25, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogadt förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken.

Det af Eders Kungl. Maj:t genom förevarande proposition framlagda lagförslaget har icke kunnat af Riksdagen i oförändradt skick godkännas, utan har Riksdagen i anledning af samma proposition för sin del antagit följande:

Lag**om ändrad lydelse af 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken.**

Härigenom förordnas, att 11 kap. 9, 24 och 38 §§ rättegångsbalken skola erhålla följande ändrade lydelse:

9 §.

Vistas svaranden å ort utom riket. må delgifningen ske i enlighet med lagen å den utrikes orten.

Är svaranden veterligen ur riket faren utan att upplysning kunnat vinnas, hvar han sig uppehåller, och förekomma därjämte omständigheter, som gifva anledning antaga, att han håller sig undan eller att han har för afsikt att för framtiden bosätta sig i främmande land, varde stämningen införd i allmänna tidningarna tre gånger, minst fjorton dagar mellan hvarje gång. Därjämte skall, där svaranden inom riket har känt hemvist, stämningen i hufvudskrift eller besannad afskrift fästas å hans husdörr och uppläsas för hans husfolk, om sådant finnes, samt, där han ej har sådant hemvist men äger fastighet inom riket, öfverlämnas till den, som förvaltar fastigheten.

Hvad ofvan i denna § stadgas skall icke äga tillämpning för det fall att svaranden hos rätten eller häradshöfdingen i den ort, där han är eller senast var i riket boende, anmält viss person, som äger att för honom stämning mottaga, eller anvisning å sådant ombud eljest kunnat erhållas.

Anmälan med verkan, som nu sagts, må endast göras af den, som då anmälan sker äger hemvist här i riket, och skall afse viss tid ej öfverstigande tre år.

Har någon anmält, att viss person äger att för honom mottaga stämning, skall sådan anmälan upptagas i förteckning, som å landet föres af häradshöfdingen och i stad af rätten.

24 §.

Delgifves stämning enligt stadgandet i 9 § andra stycket, skall hvad där om delgifningen är föreskrifvet vara till fullo verkställdt sist å etthundratjugonde dagen före inställelsedagen.

38 §.

Intyg af två stämmingsmän, emot hvilka ej förekommer jäf, som om vittnen är stadgadt, gälle såsom fullt bevis att delgifning blifvit så verkställd, som intyget innehåller. Enahanda vitsord tillkomme intyg, som meddelats af kronofogde, stadsfogde, länsman eller notarius publicus eller af svensk konsul eller vid svenskt konsulat anställd tjänsteman, så ock intyg af fjärdingsman, då han verkställt delgifningen efter förmans uppdrag. Skriftligt erkännande om delgifning vare ock, där det är genom intyg af en ojäfvig stämmingsman bestyrkt, ansedt såsom fullt bevis om delgifningen.

Intyg, att delgifning å utrikes ort skett, skall ock, där intygs-
gifvarens behörighet styrkes af svensk eller här i riket anställd diplomatisk
eller konsulär tjänsteman, gälla såsom fullt bevis att delgifning verkställts
så, som intyget innehåller.

Stockholm den 21 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.
